

Intussen zijn we alweer 4 maanden terug in Las Palmas en jullie zullen je beslist afgevraagd hebben wat we die periode allemaal hebben ondernomen. Daarvoor gaan we even terug naar het einde van het laatste reisverslag "Op 11 poten de winter door".

Op 23 maart 's middags om 4 uur ligt de Zeezwaluw na 6 maanden eindelijk weer in het water en volgt een winderige tocht van de werf in Faro naar de ankerplek naast het eiland Culatra. Samen met de Franse zeilboot "BABA" hebben we een aantal dagen [bij Culatra geankerd](#). Na 5 dagen van relaxen en de voorbereiding van diverse heerlijke vaarmaaltijden is het

zover. Op 28 maart vroeg in de middag wordt het anker gelicht en met het laatste restje uitgaand tij, verlaten we het mooie waddegebied van Faro-Olhão.

Weer op weg

Met een redelijk gunstige 7-daagse weersvoorspelling starten we onze zeiltocht van bijna 700Nm. Buiten de pieren gaat het grootzeil omhoog en het high aspect voorzeil wordt uitgerold. Als een trein gaat de Zeezwaluw ervandoor! Ook geen wonder met dat gladdie onderwaterschip....

In het [Zeezwaluw Suffertje](#) hebben we uitgebreid verslag gedaan ([met filmpje](#)) van onze winderige maar voorspoedige reis naar Las Palmas, waar we na 5 dagen op 2 april om 9 uur 's avonds aankwamen.

Wat we nog niet hebben vermeld, is dat er 2 nachten achtereenvolgende onverwachte gasten aanboord vertoefden. Twee vermoeide Zeezwaluwtjes (sterntjes) landden in het laatste avondlicht (met een tussenliggende 120 mijl onder de vleugels) op de zonnepanelen en brachten daar de nacht door. Elke morgen bij het eerste licht waren de uitgeruste gasten gevlogen, echter hun dank lag goed zichtbaar in een ruime kwak op de

schone beige bimini. Shit, ja precies dat was het! Maar terugdenkend aan het volgen van hun voorzichtige landingsritueel, rekening houdend met de wind en de bootsnelheid, was het toch een gedenkwaardig bezoekje.

Ook hebben we Riens zijn verjaardag, de 31ste maart, met een "captains diner" gevierd. Een heerlijke alcoholvrije versnapering met verrukkelijke hapjes als 5-uurtje en wat later wordt een smakvolle rodekool-hachee schotel in de kuip geserveerd. Een verjaardag viering voor bijschrijving in de analen van "1ste keer", een soort omgevallen bucketlist.

Re-integratie in Las Palmas marina

De eerste dagen terug in de marina worden gevuld met bezoeken aan oude bekenden om bijgepraat te worden over de laatste nieuwtjes in het levendige zeilersdorp. Een nieuwe Spaanse SIM-kaart om weer te kunnen bellen, is snel geregeld. Echter een SIM-kaart voor de dongel (internet) blijkt onmogelijk, want er zijn alleen SIM-kaartjes voor smarttelefoons te koop, de dongel is "uit". Ook waren we even vergeten, dat het uitgerekend dit weekeinde Pasen is en zaterdag en zondag blijkt alles gesloten. Pas maandag kunnen we Internet regelen.

Gratis Wi-Fi via de marina is namelijk verleden tijd. Tegenwoordig moet internet bij een apart bedrijfje op het Marina terrein worden ingekocht. Na inkopen voor 1 maand, blijkt het 10x sneller dan het oude marina Wi-Fi signaal. Nu kunnen we naar hartenlust surfen op het web, mailen en krantje lezen tijdens het ontbijt. Het houdt ons tenminste ook op de hoogte van alles wat er buiten de marina gebeurt.

Extra aandacht gaat ook uit naar de "verhuizing" van ons briefadres van Haler naar Venlo. Het blijkt tegenwoordig erg lastig te zijn (veel nieuwe regels) om een briefadres te krijgen/behouden. Maar omdat onze vrienden Tilly & Johan van Haler naar Venlo verhuisden, hebben zij en wij uitgebreid schriftelijk overleg gehad met de gemeenteambtenaren en uiteindelijk is ons briefadres nu in Venlo. Ook op dat front is de rust gelukkig weer gekeerd.

Borrelen op vrijdag met de aanwezige Nederlanders bij de Sailor's Bay, is verplaatst naar restaurant "Pier 19" en de begeleidende muziek hoort tot het verleden. De positieve kant is, dat we nu wel weer kunnen genieten van het uitwisselen van nieuwtjes op een normaal gespreksniveau. Net als voorheen is het weer erg gezellig op deze nieuwe plek. In de luwte achter glazen windschermen, wordt bij temperaturen beneden 20 graden, de terrasverwarming aangezet zodat de aanwezige gasten niet verkleumen, dat wel fijn. Ook de grote zondagsmarkt wordt weer afgeschuimd op koopjes en leuke hebbedingetjes voor eigen nut of verjaardagscadeautjes. Alles is iets anders maar snel weer heel vertrouwd.

Aan verandering onderhevige zomerbestemming

Voor we het weten zijn er alweer 2 weken voorbij en stellen we ons de vraag wanneer we naar onze zomerbestemming, de Azoren zullen vertrekken. Aangezien half april best nog vroeg is, hebben we eigenlijk niet zoveel haast (zoals gewoonlijk). Terwijl we relaxen en kleine klusjes doen (bijv. Naaien van een luikhoes als vervanging voor de weggewaide) krijgen we een heel leuk mailtje van Tamara en Rob.

Zij gaan namelijk op 16 juli trouwen in Gaia Zoo te Kerkrade en nodigen ons daarvoor uit. Op deze uitnodiging van ons petekind kunnen en willen we uiteraard geen nee zeggen. Al snel popt dan ook de vraag op, hoe we dat gaan aanpakken. Kunnen we bijvoorbeeld vanaf onze zomerbestemming de Azoren, naar Nederland vliegen? Er "even" tussenuit voor het huwelijk en na terugkeer onze zeilronde langs de Azoren eilanden afronden?

Surfen op het internet staat gelukkig voor niets en we zijn dagen gekluisterd aan het laptopscherm om vluchten uit te zoeken, te bestuderen en te vergelijken. Daarnaast moet er uitgezocht worden waar de boot veilig achterlaten kan worden.

Om een lang verhaal wat korter te maken, een vlucht van de Azoren wel of niet via Lissabon naar Nederland bleek lastig. Slechts het eiland São Miguel heeft een veilige marina en een luchthaven en komt daardoor als enige in aanmerking om vandaan te vliegen. Echter, de maand juli is het al hoogseizoen en de weinige vluchten, blijken al behoorlijk volgeboekt en erg duur in vergelijking met vluchten vanaf Gran Canaria. De keus wordt dan ook snel gemaakt. Geen Azoren deze zomer, we blijven gewoon in Las Palmas marina liggen.

Voor 6 juli wordt een Ryan Air vlucht (met extra beenruimte) naar Weeze (D) geboekt en op 20 juli weer terug. Perfect geregeld vinden we zelf. Tamara & Rob en Marianne & Rob (ouders Tamara) zijn blij als we ze melden wanneer en hoe lang we komen.

Wat nu tot begin juli

Gran Canaria is een erg mooi eiland en je kunt er schitterend wandelen. Aangezien we nu de tijd hebben, willen we [regelmatisch gaan wandelen](#) in gebieden die we nog niet eerder bezocht hebben.

De eerste wandeling die we maken is samen met Marcel. Hij heeft zijn auto hier en we gaan samen een mooie tocht door de binnenlanden van het eiland maken. Stappen regelmatig uit op

mooie uitzichtpunten, heerlijk ergens op een stil plekje onze boterhammetjes oppeuzelen, even uitblazen op de top van Rock Bentayga na een stevige wandeling in de pittige klasse ([Suffertje 4a](#)) en daarna een koel biertje drinken in het schitterende dorpje [Tejeda](#).

Op de terugweg naar de marina, komen we zelfs langs een Lidl. Marcel wil, net als wij wel even binnenwippen om een aantal heerlijkheden zoals bier, speculaas, kaas etc. in te slaan. Moe maar voldaan zijn we om 8 uur weer terug op de boot en zit onze eerste bergrit/wandeling er weer op.

Vaartrek Las Palmas om 20.45 uur			
Ma 6 juli	Aankomst Weeze	12.10 uur	Auto ophalen en naar Maasbracht rijden (Bilj kopen in Roermond?)
Di 7 juli	Vaartrek Maasbracht	Naar Rijswijk	Trouw en Bero
Wo 8 juli	In Rijswijk		Kleding kopen
Do 9 juli	Vaartrek Rijswijk naar Lisse	Hang en Aft. Lisse (31 km)	Naar Groot Ammerlaan
Vr 10 juli	Groot Ammerlaan		
Za 11 juli	Groot Ammerlaan	Bernadine en Bero	Plek nog ontdekking!
Zo 12 juli	Groot Ammerlaan		
Ma 13 juli	Groot Ammerlaan	Eenat	Trouw en Bero
Di 14 juli	Groot Ammerlaan	Voorproeven	Carls en Tim
Wo 15 juli	Vaartrek Groot Ammerlaan	Naar Maasbracht	
Do 16 juli	Maasbracht	Kerkade Trouwday T. & B.	Aflevering van Boat Brughefweg 26 (groot 3) Kerkade
Vr 17 juli	Maasbracht		Vlaanderen?
Za 18 juli	Maasbracht	's avonds terug	Vlaanderen?
Zo 19 juli	Maasbracht		Bilj ophalen in Roermond?
Ma 20 juli	Van Maasbracht	Naar Weeze aankomst 10.30 uur	Vlucht om 12.35 uur P&O

Ook plannen we bezoekjes aan vrienden en familie voor de 2 weken dat we naar Nederland gaan, doen klusjes voor medezeilers zoals programma's kopiëren en installeren en helpen een Deense met computer hick-ups. We wandelen bijna dagelijks door de stad voor boodschappen of gewoon voor een mooie wandeling.

Als jullie nu denken dat onze klussenlijst helemaal tot 0 is gereduceerd dan klopt dat toch niet helemaal. Er zijn nog steeds wat grote en kleine klusjes die openstaan.

Eén daarvan is aan de hydraulische op/neerhouder. Vorig jaar zijn

de 4 hydraulische cilinders door Riens gereviseerd (nieuwe seals) De hydraulische neerhouder was echter ingewikkelder. Deze heeft aan één kant 40Bar stikstofdruk nodig. Op druk brengen werd door een hydrauliekbedrijf hier in Las Palmas verzorgd. Echter, na 2 zeildagen onderweg van LP naar Portugal, verloor de neerhouder weer langzaam druk. Waarschijnlijk lekkage aan de stikstofzijde. Een stevige noodspalk zorgde ervoor dat de neerhouder gebruikt kan worden tot terugkomst in Las Palmas. Nu dus.

De neerhouder wordt opnieuw gedemonteerd en naar hetzelfde hydrauliekbedrijf gebracht. Met het juiste setje nieuwe seals (die al aanboord zijn) en gereedschap weet het bedrijf de neerhouder weer in een "zo goed als nieuw" staat te brengen. Voor de cilinder wordt teruggeplaatst verhelpt Riens nog even de extra speling (uitlubberen) die in de loop der jaren bij de bevestigingsbouten is ontstaan. Nog steeds is de cilinder keurig op druk en zijn er twee klussen van de lijst geschrapt.

We maken ook weer een start met deknaden (kit) krabben daar waar nodig. Dit blijft een never-ending story zolang we niet het hele 30+ jaar oude teakdek vervangen. Gelukkig hebben we nu de tijd en is het nog niet al te heet, een mooie gelegenheid dus. Het houdt ons in elk geval van de straat en uit de kroeg!

Op een zonnige morgen komen onverwacht Marjo en Edwin van de "ORION" per dinghy naar ons toe, we moeten instappen want het Franse Tallship L'Hermione loopt de haven van Las Palmas binnen.

Nog even vlug het fototoestel gepakt om het spektakel op de gevoelige plaat vast te kunnen leggen. Het is een schitterende happening en we genieten met volle teugen dat we op het water

zijn en vanaf een eerste klas locatie alles kunnen volgen.

Voor meer info en een [heel leuk filmpje](#) ga dan naar "[Het Zeezwaluw Suffertje nr 5](#)" Geniet ervan net als wij deden

Een van de volgende dagen geeft onze reserve laptop ineens problemen. Blijft hangen in de opstartprocedure. Wel potjandorie. In Portugal kreeg die al een virus, wat zal het nu weer zijn???? Zomergriepje?? Even naar de computerdokter dus. Dit keer bleek één van de twee interne geheugenchips een fataal "infarct" te hebben. Gelukkig kan onze "dokter" hem reanimeren door 1 nieuwe chip met de capaciteit van de 2 oude, te plaatsen. Weer een uitdaging minder en een klus van de lijst. Kortom we zijn lekker bezig en de tijd vliegt zoals gewoonlijk. Voor we het weten is er weer een week voorbij waarin we niet voor ons plezier hebben gewandeld. Blijkbaar doen we toch iets niet helemaal goed. Daarom besluiten we om ruim van te voren onze wandelingen te plannen in onze drukke agenda.

Naar de toppen van het eiland

Uiteindelijk lukt het ons toch een hele leuke wandeling naar het kruis op één van de toppen op het noordelijk gedeelte van Las Palmas, La Isletta te maken én ook nog een mooie wandeling langs de boulevard in zuidelijke richting. Hierover hebben we een leuk verslag met mooie foto's in Suffertje nr 6b "[....de lanen in](#)" geschreven.

De mooiste wandeling die we daarna gemaakt hebben is die bij [Valsequillo](#).

Deze wandeling begint op ongeveer 1675m hoogte en daalt af naar ongeveer 900m. Aangezien naar start of finish geen openbaarvervoer gaat, huren we een auto. Dit betekent uiteraard dat we niet van start naar finish kunnen lopen, maar alleen een gedeelte kunnen wandelen.

We moeten ook weer terug naar de auto. Na een schitterende rit over een smalle bergweg, waar we geen andere auto zien, komen we aan bij het startpunt van onze wandeling. Zie ook: ["De paden op ..."](#)

Met volle rugzak, bergschoenen en stokken gewapend, zijn we gereed voor de tocht op niveau. In de op deze hoogte wat ijle lucht horen we op het ruisen van de wind door de bomen na, helemaal niets. Aan de overkant van de parkeerplaats moet nog een oud stuwmeer zijn. Als we daar een kijkje nemen blijkt het nu een droge zon beschenen vlakte te zijn.

Het eerste stuk van onze wandeling gaat door struikgewas en een mooi dennenbos. Het pad wat afwisselend daalt en stijgt, loopt soms dicht langs diepe dalen/ravijnen met een fraai uitzicht om daarna weer in dicht en hoog struikgewas te verdwijnen.

Intussen zijn we boven de wolkenband uitgestegen die de rest van het eiland voor ons verborgen houdt maar de valken, afstekend tegen de blauwe lucht maken het verdwijnen van het eiland ruimschoots goed. Gelukkig is het juiste pad gemakkelijk te volgen en bij kruisingen wordt door gekleurde strepen op stenen, de goede richting aangegeven. Als we na een stuk stevig stijgen wat rubberen benen hebben en wel even willen rusten, zien we een oude irrigatie buis langs het pad. Bij uitstek een geschikte plek om te zitten en koffie te drinken, een bammetje te eten en van het grandioze uitzicht te genieten.

Zodra we weer onderweg zijn, rolt opnieuw de lage bewolking vanuit zee door de dalen wat een heel vreemd schouwspel oplevert. Bovendien wordt het ineens een stuk frisser, maar stevig doorstappen, houdt ons warm. Na 2 uur wandelen, begint het pad steeds duidelijker af te dalen. Tijd om terug te keren omdat elke gedaalde meter weer omhooggeklommen moet worden. Doordat we nu voor de eerste keer onze stokken gebruiken, merken we dat we minder moe in de knieën worden en meer stevigheid vinden op oneffen stukken. Ineke wordt op een gegeven moment wat al te enthousiast en struikelt over één van haar stokken en valt languit op het pad. Alleen wat geschrokken en stoffig maar verder oké besluit ze haar handen niet meer door de lussen van de stokken te doen om meer bewegingsvrijheid te hebben wanneer je je evenwicht (opnieuw) verliest.

"We maakten een mooie collage; ["Midzomergroet uit Gran Canaria"](#)

Na ruim 3 uur wandelen, in een schitterende ongerepte omgeving waar we geen mens zijn tegengekomen, bereiken we de auto weer. Moe maar voldaan rijden we via een andere route dan op de heenweg terug naar Las Palmas. Ook op deze weg komen we de eerste 20 minuten geen auto tegen, ongelooflijk!

Smartphone of tablet

Zoals we al vertelden blijken dongels en de benodigde SIM-kaart een verouderd fenomeen te zijn. Smartphone en tablets hebben dit handige stukje hardware van de markt verdrongen. Daarmee hebben we wel een probleem. De dongel met SIM-kaart gebruikten wij op afgelegen ankerplaatsen waar alleen telefoonbereik is, om weersinformatie binnen te halen. Aangezien wij alleen een telefoontje hebben dat kan bellen en SMS'en en geen smartphone met al deze snufjes. Het wordt dus tijd voor ons om de mogelijkheden van smartphones en tablets te bestuderen. En ja, wij stammen uit het Van Rappaert reservaat en beginnen dus op niveau nul! Gelukkig hebben we specialisten op dit gebied vlakbij en binnen internetbereik.

Eén van onze mede live-aboards in Las Palmas, Martien en Janny praten ons bij over de verschillen/overeenkomsten en de kunstjes die dit soort hebbedingen kunnen. Martien luistert heel goed naar onze wensen en wat we moeten kunnen met het nieuw aan te schaffen apparaat. Martien, een Apple kenner bij uitstek, weet gelukkig ook veel over Androids. Na een zeer gezellige en informatieve middag aanboord van de "Double Dutch" denken we dat we weten wat we willen. Een smartphone i.p.v. van een tablet.

Na surfen op het web blijken we opnieuw te verdrinken in de hoeveelheid en verscheidenheid aan beschikbare soorten smartphones. Het volgende stadium is het invoeren van de steun van Alex, ons familiegenie op communicatiegebied. We geven hem via email door wat we willen en moeten kunnen met een smartphone. Alex vraagt nog even ter informatie welke landen we de komende 2 jaar willen bezoeken en of we Windows besturing hebben op de laptops.

Dezelfde avond krijgen we al bericht dat de Motorola E of G serie voor ons de beste prijs/kwaliteit keuze zou zijn. Het is een Android en "praat" dus goed met onze Windows gestuurde laptops. De beschikbare netwerken in de landen die we willen bezoeken is geen probleem voor deze smartphone. Opnieuw maar nu gericht onderzoeken we de Motorola smartphone E en G serie. Het blijkt dat de G-serie met 4G voor ons de ideale oplossing is.

Niet lang getreuzeld (nou ja, de 4G was nog nergens beschikbaar op de kanariepieten) en de Motorola G 4G 2de generatie wordt bij Bol.com in Nederland besteld en bij familie in Maasbracht bezorgd. Zodra we in Nederland zijn, kunnen we ons speeltje uitproberen en als we niet tevreden zijn dan geldt "niet goed geld terug" bij Bol.com. We kunnen bijna niet wachten om het ding in de handen te houden!

Zo hebben we nog een aantal dingen in Nederland besteld en die liggen gereed als we er zijn. De watersportzaken waar bestellingen lopen worden opgenomen in ons lijstje met "te bezoeken adressen".

Nederland

Op 6 juli worden we om half 5 in de ochtend door Martien per auto naar het vliegveld gereden. Ondanks een onverwachte D-tour wegens wegwerkzaamheden, kunnen we op tijd de koffers

inchecken. De vliegreis naar Weeze gaat volgens schema en na de landing kunnen we de gereserveerde auto ophalen bij Thrifty (een andere naam voor toch die verdraaide Hertz die we niet wilden hebben vanwege hun walgelijke bedrijfsethiek). De overdracht verloopt echter wat moeizaam omdat de auto wel verzekerd zou zijn maar met een eigen risico van €800,-, heel anders dan we begrepen hadden uit de internet aanbieding.

Maar vertelde de vrolijke dame achter de balie, voor €35,-/dag konden we het eigen risico afkopen! Een 2de bestuurder voor 2 weken, zou nog eens €140,- extra moet gaan kosten. Deze aso graaicultuur appelleert niet echt aan ons gevoel voor een hechte klant - bedrijfsbinding. Dus besluiten we dat Riens in dit geval alleen en heel voorzichtig gaat rijden.

Voor we wegrijden willen we de TomTom nog even de route naar Maasbracht voeren. Helaas krijgen we de navigatie niet aan de praat. De vrolijke dame moet nu achter haar balie vandaan komen en zal ons "wel even" uitleggen hoe het werkt. Helaas, zij moet ook tot de conclusie komen dat er iets niet in orde is. Snel vertrekt ze en komt even later terug met papieren voor een andere, grotere auto. Na uitgebreide inspectie, lijkt in deze alles te werken. Met een lichte gnuif rijden we even later in de metallic groene Fiat 500XL (ja, die van de Viagra reclame) richting Maasbracht.

Een kwartiertje rijden we Nederland binnen alsof het gisteren was. Aangezien ons bezoekschema helemaal rondom de trouwdatum van 16 juli is gepland, zullen we alleen oost-west door Nederland reizen. Even de eerste nacht bij Marianne en Rob, voor het heerlijk bijkletsen en kortsluiten van zaken rond het huwelijk.

Dan op naar Bert en Joyce in Rijswijk, ook al heel lang niet gezien dus ook hier heerlijk bijkletsen, smullen van Indonesische gerechten en een Hollandse nieuwe haring verschalken. Nog even in de regen langs de nieuwe boulevard van Scheveningen rijden voor we bij Vrolijk zeilmaker- en watersportwinkel de bestelde items ophalen. De 2 dagen vliegen voorbij. Ook bij een bliksembezoek aan Hans en Ati in Lisse in hun oude huis (en het nieuwe appartement bezichtigen) en Carla en Jan in Voorschoten, worden we heerlijk verwend tijdens de lunch terwijl we ondertussen gezellig bijkletsen.

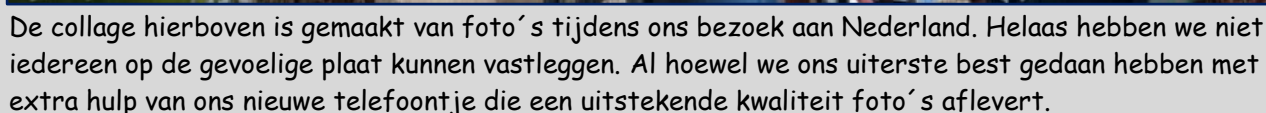
Na Rijswijk gaan we naar Groot Ammers waar we 6 nachties in het huis van Gerrit en Frida, mede-live-aboards uit Las Palmas, mogen verblijven. Van daaruit zijn we bijna dagelijks op stap om bezoekjes af te leggen.

Even op en neer naar Amsterdam om het nieuwe "kindje", de uit 1896 stammende paviljoen tjalk "Vrouwe Johanna" van Germaine en Gerard te bewonderen. Dit mooie oer-Hollandse stukje vakwerk ligt in één van de grachten van Amsterdam aan de steiger bij restaurant Bickers.

Lastig parkeren op zaterdag en we moeten van het Oosterdok, langs het Centraal Station naar hen toelopen. Bij het CS zien we een bezienswaardigheid van Nederland, een 3-verdiepingen hoge fietsenparkeergarage!

Onze middag bij aan boord de "Vrouwe Johanna" is geweldig, niet alleen borrelen en bijkletsen met Germaine en Gerard, maar ook alsmaar zwaaien naar alle langskomende bootjes en wastobbes met of zonder elektromotor.

A photograph of a wooden birdhouse with a gabled roof, perched on a wooden post. A small brown bird is sitting on the roof. The birdhouse is surrounded by green foliage and a large tree trunk is visible in the foreground.

bij Epe wonen. Terwijl we aan de koffie zitten, lopen buiten de eekhoorntjes de huppelen en uit het vogelvoederhuisje te snoepen. Geweldig! Na Groot Ammers is het de 15de alweer tijd om naar Maasbracht terug te keren. Daar zijn intussen ook Alex & Floor uit Groningen aangekomen. Op de 16de doffen we ons allemaal mooi op voor het huwelijksfeest van Tamara & Rob en rijden naar Gaia Zoo in Kerkrade.

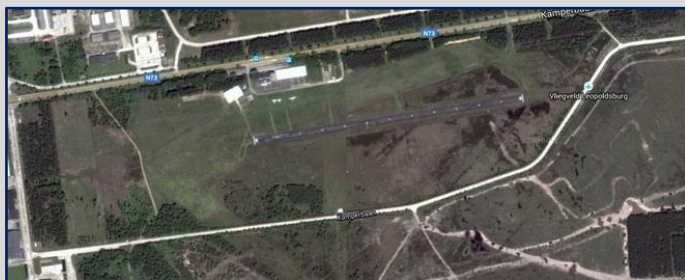
In [het Suffertje nr 8](#) hebben we al volop aandacht geschonken aan dit schitterende feest in een heel bijzondere omgeving. Geen herhaling hier dus. Wel even een foto van hun heel bijzonder en uitzonderlijk lekkere bruidstaart.

Tijdens de resterende dagen in Maasbracht zijn we ook nog met Rob gaan vliegen. Hij nam ons op vrijdag mee naar zijn vliegclub in Leopoldsburg in België, om vandaar een uurtje te gaan vliegen in een Chessna. Dat zagen we wel zitten hoewel het redelijk winderig was.

De vlucht zou ons naar Maasbracht voeren, een paar rondjes over hun huis vliegen en dan weer terug.

Rob als doorgewinterde piloot, had ons ook van koptelefoons voorzien zodat we elkaar en de vluchtleiding konden verstaan. Over het gras hobbelen naar de taxibaan met zo'n klein vliegtuigje is wel heel wat anders dan in een Boeing 747.

Gelukkig was het vertrek van een keurige asfaltbaan en Rob bracht ons soepeltjes de lucht in.

Door de vlagerige wind, stuitert het vliegtuig af en toe behoorlijk, wat goed te vergelijken is met rukwinden op zee. Als piloot met een lange historie houdt Rob het vliegtuig netjes in toom en het opvangmateriaal voor nerveuze magen bleef gelukkig onbenut.

Tijdens de gehele vlucht is het daarom toch genieten en hebben we foto's gemaakt van het landschap onder ons, waaronder de loop van de Maas met de vele grindgaten. Riens heeft een mooi filmpje

gemaakt die op [Youtube](https://www.youtube.com/watch?v=...) te zien is. Precies een uur na het opstijgen, landt Rob de kist (zo noemt hij dat) weer als een eitje op de baan van de vliegclub.

We hebben genoten van dit luchtavontuur en kunnen ons nu precies voorstellen hoe hij bezig is tijdens zijn vliegavonturen.

De dochters van Tamara en Rob, Anna & SaraH, zien we nu ook geregeld bij Marianne & Rob en de dames vragen, of ze ons opa Riens en oma Ineke mogen noemen.

Tuurlijk mag dat, we zijn er heel verbluft, vereerd over maar ook vreselijk trots op dat we door de dames geadopteerd zijn!

Eén van de laatste dagen in Nederland bezoeken we Tilly & Johan in hun nieuwe huis in Venlo. We zijn erg onder de indruk van het mooi gelegen pand, de ruimte rondom het huis terwijl het toch in een grote stad ligt.

Om ons meer van de omgeving te laten zien, wandelen we na de lunch even gezellig langs de vlakbij gelegen Maas in een wel heel landelijke omgeving.

Maar ook dit bezoek is korter dan we eigenlijk wel willen, echter de beschikbare tijd raakt op

Opnieuw terug in Las Palmas

De 20ste juli om 8 uur in de morgen, rijden we terug naar Weeze, leveren de onbeschadigde auto in en stappen rond het middaguur in het vliegtuig terug naar Las Palmas en ons "huisje" de Zeezwaluw. De 2 weken zijn omgevlogen en we hebben genoten van iedereen en alle verwennerijen. Opnieuw aan iedereen hartelijk dank voor alles!

Nu is het weer back-2-normal. We gaan voorbereidingen treffen voor het hoppen langs de Canarische eilanden voor we in januari de Atlantische Oceaan oversteken. Deze avonturen zullen weer in Het Zeezwaluw Suffertje en de volgende reisverslagen worden vermeld.

Note: Onze Motorola G 4G smartphone doet het geweldig en we leren elke dag meer over het slimme apparaat en hij/zij (of het) doet alles waarvoor we het bedoeld hadden. Hadden we jaren eerder moeten doen maar we zien onszelf nog niet aansluiten in de kudde telefoonzombies die zich duimend (mochten wij niet van onze ouders) over de grit begeven (met dit jargon verspelen we uiteraard wel onze plek in het Van Rappeard reservaat).

Het volgende verslag [Canarische Expeditie deel I, Tenerife](#)

Voor ons vorige verslag klik ["Op 11 poten de Winter door"](#).

____/____